'La Pura Vida' in het Gredos-gebergte

Schitterende afdaling in het Gredos gebergte met zicht op één van de vele stemmige dorpjes. (Foto: Med)

Op uitnodiging van Trailfinders Ruitervakanties was Hippo Revue te gast op de trektocht langs de kastelen van de Gredos in Spanje. In deze ongerepte streek genoten we van een zeer kwaliteitsvolle trektocht.

Deze tocht gaat pal door het Gredos-gebergte, met zijn mooie natuur en charmante dorpjes. De gids, Emilio, spreekt Engels en Spaans en kent het gebied als zijn broekzak. Hij groeide op in El Barco de Ávila waar de tocht ook voorbijkomt. Hij is een bekwaam lesgever en erkend als gids door de Spaanse federatie. De volledige groep, bestaand uit 8 personen, komt aan in de grote luchthaven van Madrid. Meteen maakt men er kennis met Emilio en zijn charmante vrouw Mamen. Die eerste indruk toont meteen dat Mamen een super aardige dame is, die alles doet om haar gasten tevreden te stellen zonder dat het opdringerig wordt. De indruk zou enkel maar bevestigd worden tijdens onze reis. Men merkt snel dat Emilio niet echt de man is van de grootstad. Zijn biotoop ligt iets verder op.

Ondertussen is iedereen goed geland en hebben we elkaar ontmoet. Emilio en Mamen hebben elk hun eigen auto en we reizen met hen richting onze eerste bestemming. Best wel leuk om meteen een persoonlijk contact te hebben met de mensen die je de hele week van dicht zullen bijstaan. Om de trip van zo'n goede twee uur wat te onderbreken stoppen we over halfweg in Ávila. In de auto van Mamen leren we meteen heel wat over de regio. Zo vertelt ze ons een interessant verhaal over haar naam. Mamen is een afkorting van Maria del Carmen. In de tijd van Generaal Franco werd het nationaal katholicisme ingevoerd en diende iedere naam duidelijk katholiek getint te zijn. Bij wijze van verzet hiertegen werden de officiële namen vaak afgekort. Zo ontstond de naam Mamen. We leren ook meteen dat de streek waar we heen trekken een hele lage bevolkingsdichtheid kent, net iets minder dan 10 inwoners per km². Ideaal gebied dus om te rijden, want aan plaats geen gebrek.

Ondertussen hebben we de regio Madrid verlaten en komen we in de autonome regio Castilië en León, de grootste van 17 in Spanje. Gekende provincies zijn hier onder meer Segovia en Ávila. Beide zijn eveneens ook een stad. Segovia is onder meer gekend van het grote Romeinse aquaduct. Ávila, waar we dus even stoppen, is de hoogste gelegen (1127m) en koudste stad van Spanje en is sinds 1985 opgenomen in de Werelderfgoedlijst van Unesco. Terecht zou blijken. Impressionant is onder meer de 2,5km lange stadsmuur uit de Middeleeuwen met 88 torens en 9 toegangspoorten. Koud was het er in oktober alvast nog niet. We genieten bij 27°C van deze gezellige stad. We horen er voor het eerst over de 'Vettones' oftewel het pre-Romeinse volk dat hier duidelijk een belangrijke rol gespeeld heeft. Afbeeldingen van paarden waren hen alvast niet vreemd.

In het vervolg van de autorit leren we ondertussen nog het nodige bij. Zo valt er in het Gredos-gebergte tussen mei en september bijna geen regen. Dus in principe zou het nu kunnen regenen, maar daar zullen we geen last van hebben. Blauwe hemel en veel zon zou ons lot worden. We komen uiteindelijk aan in een stemmig familiehotel in Navarredonda de Gredos. We krijgen er meteen een smakelijk en rijkelijk welkomstdiner. De sfeer zit meteen goed met een meerderheid gezellige Nederlanders.

Kennismaking met de paarden langs de Tormesvallei

In hetzelfde dorpje treffen we de paarden aan de stallen van Emilio. De paarden staan ons keurig op te wachten. Emilio heeft veel ervaring en heeft meteen op basis van de gekregen info de juiste keuzes gemaakt. Niemand zou van paard moeten wisselen tijdens deze trip, die uiteindelijk in het totaal zo'n 160km in beslag zou nemen.

Ik krijg een PRE (Pura Raza Española) onder het zadel, de 6-jarige Cholo. Een trouw paard zou blijken die toch het nodige verlangde van de ruiter. De PRE is het meest voorkomende

In ieder dorpje staan er authentieke drinkplaatsen voor de paarden.

Heel stemmige dorpjes worden aangedaan tijdens de trektocht.

type paard dat hier gebruikt wordt. Ze zijn groot genoeg, sterk en fijn te rijden. Emilio wijst iedereen meteen op een aantal routinegebruiken bij het opstijgen. Snel blijkt dat iedereen het passende paard en materiaal, Engelse stijl met kleine zadeltassen, heeft. Het valt op dat de kwaliteit van materiaal voor iedereen gelijk is en dat niemand met minder materiaal of paarden te maken krijgt. Tijdens de rit zou blijken dat Emilio ook zelf paarden fokt en opleidt waardoor hij goed weet wat zijn paarden kunnen. Hijzelf opteert altijd voor een jong paard tijdens de tochten dat zo veel kan bijleren om dan uiteindelijk een gastenpaard te worden.

Onze eerste rit verloopt vrij rustig, maar dat stoort niet. We maken meteen kennis met de mooie omgeving. We rijden door een park en door het bos volgen we de Tormes-rivier. Het stromende geluid werkt zeer rustgevend. Opvallend is dat in deze streek heel veel paarden leven. Vele hebben hun nut binnen de landbouw. Want in deze onherbergzame streek worden veel koeien gehouden. Het paard is daarbij een trouwe bondgenoot om het nodige werk te doen. Ook recreatief heeft het paard hier duidelijk zijn functie. Uiteindelijk trekken we iets hoger naar onze eerste stop. Voor we lunchen lossen we de singel van de paarden en doen we de hoofdstellen af. De paarden worden namelijk steeds bijgevoederd, met zelfs haver, bij de lunch. Het zou duidelijk blijken dat men veel respect heeft voor de paarden. Het draagt enkel maar bij tot het welslagen van de trip. Met een mooi zicht op de vallei genieten we van heerlijke paella die Mamen voor ons gemaakt heeft in een vervallen huisje dat dienst doet als schuilplaats voor forelvissers. De tafel is verder steeds rijkelijk gedekt met enkele tapas en aan drankaanbod is er geen gebrek. We merken meteen hoe complementair Emilio en Mamen zijn.

Na de lunch trekken we verder langs de Tormesvallei, die uitmondt in de Douro aan de grens met Portugal, en komen we uiteindelijk aan in het charmante dorpje Navacepeda. We overnachten er in een oudere 'Hostal'. De pensioengerechtigde uitbater Antonio heeft recent zijn restaurant gesloten maar stelt wel nog kamers met ontbijt ter beschikking. Hij spreekt enkel Spaans, maar toch beaamt hij wat we al vastgesteld hadden. Deze streek is ook getroffen door de algemene Spaanse economische crisis. In de dorpjes ziet men vooral oudere mensen. De jongeren zijn de streek ontvlucht in de hoop om in de grootsteden aan werk te geraken. De economische crisis, met heel veel jongerenwerkloosheid, heeft Spanje duidelijk geraakt. Het doet wel geen afbreuk aan de charmante wijze waarop we ontvangen en gelogeerd worden. 's Avonds eten we iets verderop in een restaurant. De uitbater laat ons onder meer proeven van lokale gerechten en als topper eten we zijn omelet met verse grote paddenstoelen. In deze periode komen

Aankomst in El Barco de Ávila. (Foto: Med)

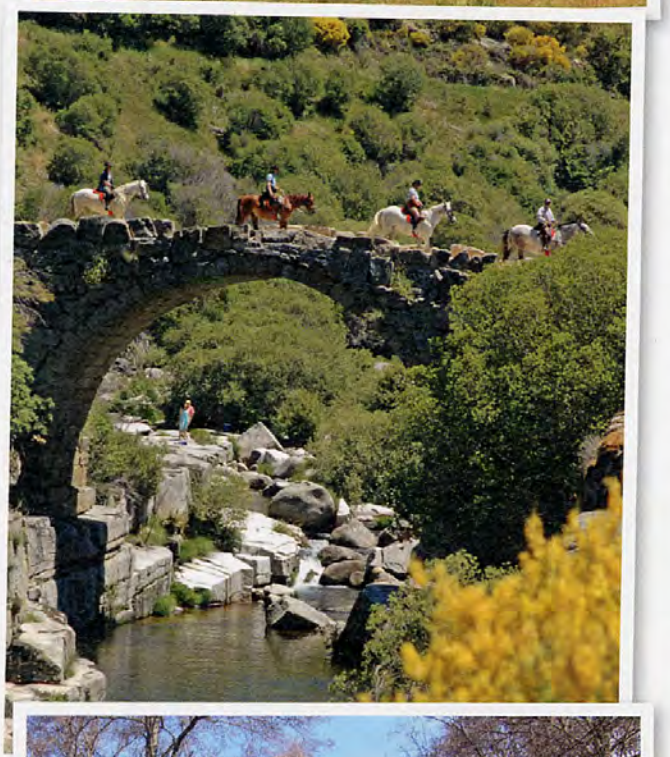

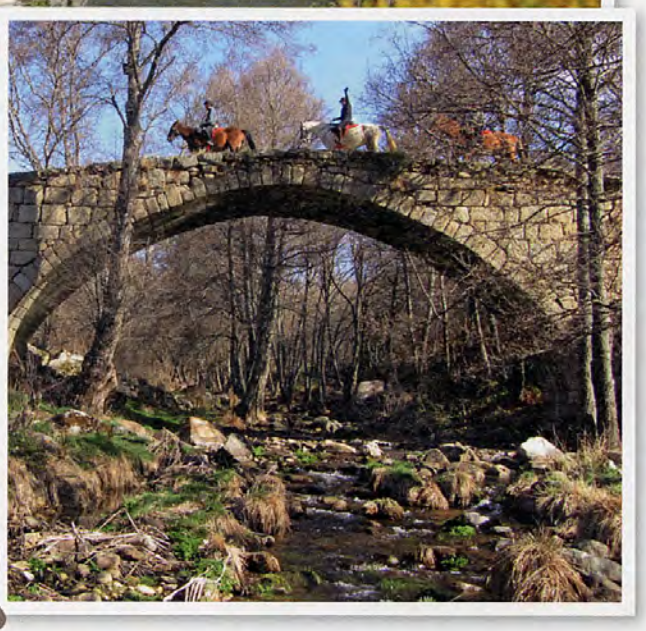

De streek heeft in ieder seizoen zijn troeven. (Foto's: Med)

heel wat mensen richting Gredos om er paddenstoelen te plukken. Iedereen kruipt voldaan onder de lakens na deze eerste hippische dag.

Lange tocht door verschillende herdersdorpjes

's Morgens helpen we steeds mee om de paarden te verzamelen. Best wel leuk. Deze morgen zaten de paarden in weides vlak boven de 'Hostal'. Het is leuk om de paarden van en uit de steile bergen te begeleiden naar de plaats waar ze bijgevoederd worden en klaargezet worden. Emilio en Mamen assisteren iedereen en checken of alles juist ligt zodat geen enkel paard kleine wondjes zou krijgen. Er wordt zelf talkpoeder onder de zadeldoeken aangebracht.

We krijgen mooie uitzichten voorgeschoteld en rijden door heel charmante en vaak verlaten herdersdorpjes. Heel wat verbaasde koeien staren ons geregeld aan. We komen af en toe een oude boer met één of meer ezels tegen. De ezel trekt dan bijvoorbeeld een kar met hooi. De tijd is er duidelijk blijven stilstaan. Vandaag is er ook plaats voor het eerste draf- en galopwerk. Emilio die de groep steeds keurig leidt, stelt vast dat iedereen het goed doet. Na de lunch aan een Romeinse brug, waar in de zomer gezwommen kan worden in de rivier, dalen we uiteindelijk verder af via een oude handelsroute en komen we uit in El Barco de Ávila, de plaats waar Emilio opgegroeid is. Hier werd vroeger veel veehandel gedaan vandaar de oude route. We eindigen de rit met een passage over een veertiende-eeuwse brug. Het einde van een mooie lange dag. Hoewel hier +/- 2000 mensen wonen is het er vrij rustig. We logeren er in een viersterrenhotel vanwaar er een mooi zicht is op het stadscentrum met oude kerk. Opvallend net als in andere dorpjes is het grote aantal ooievaarsnesten dat men hier treft. Het hotel is iets minder charmant dan de vorige verblijfplaatsen, maar wel eens het moment voor zij die wat van de luxe willen genieten.

Richting Salamanca

Ondertussen is het al dag drie te paard. Vandaag staat opnieuw een rit van zo'n 6 uur geprogrammeerd onder een schitterende zon. We trekken richting de provincie Salamanca. We zitten ondertussen zo'n 200km van Madrid. We komen duidelijk in een ander, vlakker landschap terecht. Dit is een heel landelijk gebied. We zijn ondertussen ook al goed gewoon geraakt aan het bioritme. Rond de middag staat Mamen ons steeds op te wachten met enkele tapas. Vandaag is dit trouwens aan een oud kerkje. Ieder dorpje heeft steeds een kerkje, met klokken die geregeld nog luiden, alsook vaak een oud fort. We krijgen zelf het gezelschap van een oude dame die ons met een rollator komt bekijken alsof we uit een ander tijdperk komen. Een ideale onderbreking voor de paarden. Rond 14 uur is er dan steeds een verzorgde lunch met bijhorende siësta. Tegen 16.30 uur rijd je dan nog zo'n twee uren naar de volgende overnachtingsplaats. Onze groep die nogal stipt leeft, merkt al snel dat het hier niet op een kwartiertje steekt. Een ontspannend vakantiegevoel overheerst.

Het werd opnieuw een mooie namiddagrit met ook lange galopstukken. We rijden weer door mooie dorpjes. Het leven kabbelt zich er voort en de was wappert er in de zon. Steeds terugkomend zijn de vele mooie authentieke drinkplaatsen voor de paarden alsook hoor je heel vaak getoeter van een bestelwagen. Hier zijn al lang geen winkels, bakkers, slagers,

Mamen en Emilio zorgen met hun tweetjes voor een unieke trektocht. Hier samen met twee van hun zelf gefokte PRE-paarden.

banken,… meer. Er rijden bestelwagens rond als mobiele winkel. Ander steeds terugkerend geluid zijn de bellen die ze aan de koeien hangen, zodat ze niet verloren geraken in de bergen en ze steeds hoorbaar zijn. De rit eindigt langs een oud stenen pad. De boeren van weleer hebben heel wat weides afgebakend met stenen. Het lijkt wel een beetje op Ierland, maar dan wel in een beter klimaat. Net voor de aankomst zien we ook een kudde schapen met er rond een tiental dames en heren. Precies een stilleven. De mensen genieten van de kleine dingen des levens. We overnachten in een heel gezellige landelijke herberg waar we vanuit de kamer zicht hebben op de paarden die ook nu weer vrij in een weide de nacht doorbrengen.

Klimrit

Emilio heeft echt wel een variatievolle route uitgestippeld. Het is knap om zien hoe hij de streek kent. Hij weet de kleinste padjes liggen. Over de hele rit hebben we hem nooit zien twijfelen of op een kaart kijken. Vandaag begint de rit zeer vlak en net voor de tapas-stop krijgen we even het gezelschap van een losgebroken paard. Mooie lange galopstukken hadden we toen al achter de rug. We zitten ondertussen in de vallei van de Corneja rivier. Deze namiddag is er aan de stopplaats een grill voorzien en laat Mamen ons genieten van gegrilde steak uit Ávila. De namiddagrit is van een heel ander kaliber. We trekken steil de bergen in en klauteren snel enkele 100 meters tussen de bomen hoger en hoger. De paarden die vanmorgen nog vlot en lang galoppeerden tonen nu ook hun sterke klimkwaliteiten. Finaal dienen we nog even te wachten want op onze route is men net heel wat koeien aan het drijven. Opvallend is dat iedereen er steeds even goedendag zegt aan Emilio. We voelen ons overal steeds welkom. Die dag troffen we ook weer enkele ezels, een herder met geiten, alsook veel grote honden die hun respectievelijk erf bewaken,… De paarden blijven na de rit in de bergen en wij keren per auto even terug en overnachten in een gezellige 'Hostal' in het leuke stadje met klinkende naam, Piedrahita. De klokken klinken er duidelijk door want we slapen naast de kerk. Op het marktje staan een aantal handelspanden te huur. Onbegrijpelijk bijna, want dit kon evengoed een druk plein zijn zoals je er veel hebt in het zuiden van Frankrijk. Toch genieten we in een gezellige bar, Café Del Comercio, even van een lekker lokaal biertje en praten we na over opnieuw een heerlijke lange dag te paard.

Toppunt

De route is duidelijk in stijgende lijn opgebouwd. Vandaag trekken we namelijk naar het hoogste punt van de rit. We hebben mooie uitzichten op de vallei van de Alberche en San Martin de la Vega en trekken terug richting vallei van de Tormes. We zitten nu echt diep in het Gredos-gebergte. Opnieuw krijgen we een pittige klim voorgeschoteld en stijgen we tot 1700m. Over de bergtop dalen we richting de lunchplaats en hebben we een zeer ver zicht. Het kleine dorp wordt steeds groter tijdens de afdaling. Een mooie afsluiter. Na de lunch stappen we rustig richting de eerste startplaats. De cirkel is rond en iedereen komt behouden en met een mooie ervaring terug aan.

's Avonds verblijven we opnieuw waar we de eerste nacht gelogeerd waren. Iedereen is tevreden met de trektocht die aan de verwachtingen voldeed! Ook de degelijke begeleiding en paardenkennis van Emilio en de gastvrijheid van Mamen zorgen ervoor dat alles heel naturel gebeurt. Je leeft echt mee in hun Spaanse cultuur. Het is knap hoe ze dit met hun tweetjes runnen. Deze regio is dan misschien wel één van de armste van Spanje, maar dat maakt het net zo aantrekkelijk voor dergelijke trip. Het gebied is ongerept en kent een rijke natuur. De overnachtingsplaatsen kennen een hoge standaard. Het blijft verder Europa en de mobiele wereld is niet zo ver weg voor zij die echt niet meer zonder kunnen.

Kortom het is de ideale ontspanningsmanier voor de hippische liefhebber. Even een weekje er tussenuit en men komt opgeladen terug naar huis! Leve 'la Pura Vida'… ■

Tekst en foto's: Mathias Wentein

MEER INFO

over deze reis kan gevonden worden via
www.trailfinders.be

Er zijn trouwens nog andere ritten mogelijk in deze streek.
Bel voor info gerust naar 012-440900.